

KLASSIEKER IN EEN NIEUW JASJE

Voordat de boilie zijn intrede deed, visten karpersissers veel met deeg. Floris Warmenhoven (41) doet dat anno 2022 ook, maar dan met het aas op de hair in plaats van op de haak. Tussen de glastuinbouw van het Westland laat de Hagenees zien hoe hij daarbij precies te werk gaat.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

‘VROEG IN HET VOORJAAR ZWEMT DE KARPER NOG NIET VEEL EN IS HET EEN KWESTIE VAN DE VIS OPZOEKEN DOOR TE VERKASSEN’

“Ik denk dat de keukenweegschaal wellicht niet helemaal goed stond afgesteld”, zegt Floris als hij de geelkleurige klomp deeg uit een Tupperware bakje tevoorschijn tovert. “Of ik ben bij het deel natte vingerwerk simpelweg iets te enthousiast geweest met de Brinta”, lacht hij. “Dit deeg heeft naar mijn smaak net niet de juiste textuur.” Met wat extra kneedwerk lukt het echter prima om een stukje deeg ter grootte van een klein ei op de haar te bevestigen. Dat lees je goed: op de haar. “Daar heb ik een kunststof balletje op vastgezet dat als houvast dient voor het deeg. Zie het als een oude techniek die ik in een nieuw jasje heb gestoken.”

KLASSIEK EXPERIMENT

Het vissen met deeg is een *trip down memory lane* voor Floris. “Als klein ventje viste ik al op karper en ging ik in Den Haag kijken bij de grote mannen die dat ook deden. Dat gebeurde toen – het boilietijdperk was nog niet aangebroken – hoofdzakelijk met deeg of een pieper.” Aangezien hij er wel van houdt om te experimenteren, greep hij voor zijn karpervisserij terug op deze eerste klassieker. “Altijd maar mais of kikkererwten wordt op een gegeven moment ook wat afgezaagd. En op druk bevist water kan deeg heel erg effectief zijn. Daar kunnen voerplekken van boilies die een sterk geurspoor verspreiden voor de karper juist het signaal zijn om lekker door te zwemmen aangezien hij daar eerder al een gratis piercing heeft gekregen.”

VAN DE GEBAADE PADEN

Hier in het Westland wordt tussen de kassen ook vrij veel op karper gevist. “Dan is deeg op de haar toch net weer even iets anders dan wat de rest doet”, klinkt het in sappig Haags. “Dat dit niet de eerste keus van veel karpervissers is, zie ik juist als een voordeel. De vis komt deze aasvoort niet zo snel tegen en zijn nieuwsgierigheid zal daardoor sneller worden geprikkeld. Als dan na inspectie blijkt dat-ie het prima kan eten, moet je er niet van staan te kijken als de pen snel wegloopt.” Over dat laatste gesproken: ook voor wat betreft de rest van zijn aanpak kiest Floris niet voor de gebaande paden. “Kom, we gaan op pad. Als je een paar honderd meter loopt, ben je het gros van de karpervissers kwijt en heb je het rijk alleen.”

GLASSCHADE HERSTEL

Op de eerste stek die we aandoen ligt dat toch net even wat genuanceerder. Vlak langs de beschoeiing zien we

in het water stofwolken van azende vis, maar de vreugde om dit bemoedigende voorteken is van korte duur. In de naastgelegen kas wordt prompt een kapotte glasplaat vervangen en dat gaat gepaard met luid gepraat, bonkende voetstappen en een rubberen slang die het water in gaat. “We kunnen het hier – net als de karper – beter voor gezien houden”, zegt Floris als hij zijn dobber uit het water tilt. Aan de overkant van de weg strijkt hij neer bij een duiker, waarna een handje schapenbix rondom de pen belandt om de vis naar het deeg te lokken. “Daar voerde mijn ome Jan vroeger altijd mee. Zelf voeg ik er vaak nog ketjap of zalmolie aan toe voor een extra geurspoor.”

STEVIG OP DE HAIR

Na zo’n twintig minuten de oranje antenne van de dobber in de gaten te hebben gehouden, verkast Floris opnieuw. “Het is nu vroeg in het jaar en de vis zwemt nog niet veel. Als de karpers stilliggen zal je ze dus op moe- >>

>> PASSIE VOOR PENNEN

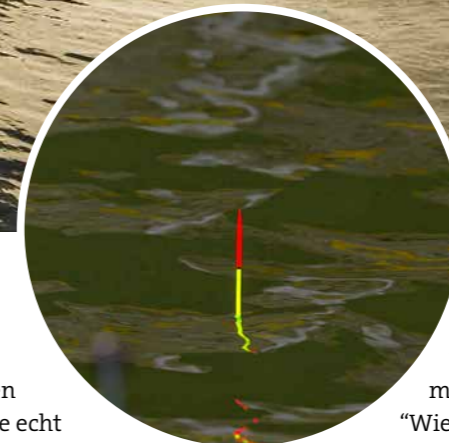
Waar karpervissers vroeger een korst op de haak prikten om het deeg beter vast te zetten op de haak, kiest Floris tegenwoordig voor een balletje op de haar onder een haak maat 6 of 8. “Dat kan van kurk of kunststof zijn, als het maar houvast biedt voor het deeg. Dit kneed je er stevig omheen waarna het relatief lang blijft zitten. Het scheelt daarbij natuurlijk dat je bij het penvissen vaak op slechts een paar meter afstand vist.” Deze techniek is in zijn ogen effectiever dan freelinen wanneer je met deeg vist. “Dat heb ik ook gedaan, maar dan sloeg ik bij een aanbeet vaak een gat in de lucht. Zeker in deze omgeving heb je soms ook flink last van kreeftjes die het deeg oppeuzelen. Met de pen heb je dat beter in de smiezen. Bovendien blijft een opsteker of wegloper het mooiste wat er is.”

>> DEEG 'FABRIEKEN'

Waar Floris senior (84) een hele uitgebreide lijst van vaste ingrediënten heeft om zijn deeg te fabriceren, kijkt junior in de keuken niet zo nauw. "Voor dit artikel heb ik hem nog naar zijn recept gevraagd, maar na het tigste schepje zus en schepje zo was ik de draad kwijt", zegt Floris. Zelf is hij meer pragmatisch. "Heb ik oud brood liggen of gekookte aardappelen over, dan dient dat als basis voor het deeg. Maar ik pak net zo gemakkelijk ontbijtkoek, Brinta of wat verkrumelde boilies. Het luistert allemaal niet zo nauw: kijk gewoon wat er in de keuken voorhanden is en ga zelf creatief wat 'fabrieken' – dat maakt het juist zo leuk." Om het deeg aantrekkelijker te maken voegt hij wel smaakmakers zoals zout, suiker of maggi toe. Na het 'kokkerellen' volgt steevast de proef op de som. "Als je voor jezelf in de pannen hebt staan roeren wil je toch ook weten of het een beetje te vreten is?" Dat gaat vaak prima, al valt niet alles in de smaak. "Deeg op basis van vismeel was écht niet te doen joh!"

AAN HET EIND VAN DE DAG LOOPT DE PEN BIJ DE LAATSTE DUIKER WEG EN TREKT DE HENGEL EINDELIJK KROM

ten zoeken." Op stek drie – een sloot midden tussen de kassen – gaat de pen weer te water. Daarbij valt het op dat het deeg na een uurtje vissen nog stevig op de haar zit. "Dat valt niet tegen hè?! Bij een test in een bak met water bleek dat het deeg pas na een uur of twaalf was opgelost. Dat zal in de praktijk aan de waterkant wat minder lang zijn met het ophalen en laten zakken van het aas, maar het valt zeker niet zomaar van de haar (of haak)." Mocht dat wel gebeuren, dan is dit het uitgelezen moment om eens een ander smaakje te proberen. "Vaak heb ik meerdere soorten deeg bij me zodat ik kan variëren. Met drie klompjes heb je meer dan genoeg aas voorradig voor een dagje vissen."

DEEG-DIP-TIP

Intussen zijn we na nog een paar keer verkassen volledig omsloten door tomaten, paprika's en sierbloemen. "Het is wellicht een wat idiote plek, maar vergis je niet

in wat er hier rond zwemt", zegt Floris als we naast een kas neerstrijken. "In zulke onooglijke sloten – die soms vrij ondiep zijn – kan je echt mooie vissen tegenkomen." Om die kans te vergroten, besluit hij het deeg te dippen. "Nu gebruik ik wat vocht uit een blik mais, dat is toevallig voorhanden, maar je kunt ook soja of olie gebruiken. Het hoeft niet altijd super geurend te zijn, een klein spoortje kan al genoeg zijn om vis aan te trekken." Dat mag intussen ook best een brasem als bijvangst zijn. "Ik zou die pen inmiddels wel heel graag weg zien lopen. En als het dan een brasem is, heb je vaak een flinke platte te pakken. Zo'n bal deeg is niet voor ieder visje weggelegd."

HAAGS KWARTIERTJE

Aangezien het stiekem al richting het einde van de middag loopt, besluiten we om terug te keren naar het

startpunt van deze sessie. Op de terugweg pakt Floris nog een paar plekjes mee waar hij eerder wat heeft gevoerd.

"Wie weet ligt er nu wel vis." Dat blijkt teugen te vallen, want hij krijgt geen stootje – waar ie zijn pen ook laat zakken. Een allerlaatste duiker moet redding bieden. "Hopen op een Haags kwartiertje", zegt Floris met veel gevoel voor understatement. Dat worden geen vijftien minuten, maar eerder seconden. Hij is bij wijze van spreken nog niet uitgesproken of de pen loopt al weg. Compleet verrast door deze doortastendheid duurt het even voordat-ie de haak zet. Daarop besluit de vis de duiker in te zwemmen, waarbij de lijn rakelings langs het beton gaat. Floris weet deze vlucht-poging echter te pareren, waarna het pleit snel beslecht is. Met een grijns van oor tot oor poseert hij voor de fotograaf. "Het is geen monster, maar ik ben zelden zo blij geweest met een karpertje."